

שערוריות

נקודות לאכירה

מכירת משחקים בליגות הכדורגל אינה תופעה חדשה בספורט הישראלי. אלא שעד כה נעשו פעולות המקח ומימכר בשוק השחור. בחודש האחרון פרץ מסחר נקודות הליגה לשוק החפשי. החל מתנהל בצורה גלויה באין מפריע.

בדרך כלל היה מסחר הנקודות משגשג עם התקרבות משחקי הליגה לסימום. קבוצות שנמצאו או במצב של סכנה לירידה לליגה נמוכה יותר היו רוכשות נקודות, אם תמורת תשלום כספי ואם תמורת הס' כמים אגודתיים, מקבוצות שמצב הנקודות שלהן היה איתן ושוב לא סיכן את מעמדם.

אלא שהשנה נוצר בליגה הלאומית ב' כדורגל מצב חסר תקדים. כבר בתחילת הסכום השני של משחקי הליגה הסתבר שסכנת נשירה לליגה נמוכה יותר מרחפת לפחות על מחצית הקבוצות, כתוצאה מכך החל מסחר הנקודות מוקדם יותר. במקום מכירת סוף העונה באה עתה מכירת הסכום השני.

הפסדים בקבוצות. רבבות אהדי הכדורגל שגורו למגרשים גילו לפתע תופעות משונות. קבוצות מצוינות ומכריזות ריקות החלו להפסיד בקבלנות לקבוצות חלשות יותר. שחקני מפתח שנמצאו בשיא כושרם גילו במשחקים מסויימים חולשות מדהימות, או פשוט עזבו את המגרשים תוך כדי מהלך המשחק בתירוץ כלשהו. קבוצות תחתית כמכבי תל-אביב ומכבי פתח-תקה שנמצאו כל הסכום הראשון בתחתית הטבלה החלו לפתע לצבור נקודות ואילו קבוצה כמכבי חיפה נחלה מפלה אחרי מפלה.

החלו לחיטות, הועלו האשמות והחשדות. אך הקומדיה הספורטאית הגיעה לשיאה בשבוע האחרון, במה שקדם למשחק חק הליגה בין קבוצות מכבי חיפה ופתח-תקה ובמה שהתחולל על המיגרש בשעת המשחק עצמו.

במשחק, שהתקיים בשבת, גברה מכבי פתח-תקה במפתיע על יריבתה בתוצאה 3:1. אחרי ששחקני ההגנה של מכבי חיפה שיחקו באדישות ובלא-איכפתיות בולטות. מה שאירע במגרש ניתן היה להסבר רק בדרך אחת: במה שאירע יום קודם לכן בקפה לניצני ברחוב שינקין בתל-אביב, שם המשמש מקום מפגש לכדורגלנים. שם, לעיני עתונאים וצלמים מסתתרים, נערכה סידרת פגישות בין שוער מכבי חיפה, ציון דגמי לבין בלם הקבוצה הפתח-תקואית, ישעיהו אלון.

סיפור דגמי אחרי-כך על תוכן אותן פני שות: אלון רמו לי על מצבה הקשה של קבוצתו הסוגרת את טבלת הליגה ואמר כי הם זקוקים לעזרתו. הוא אמר כי ב' שעתו עזרה קבוצתו למכבי חיפה ועתה הגיעה השעה לסדר את החשבון. אמרתי לו כי בתקופה ההיא עדיין לא שיחקתי במכבי חיפה ואינני חייב לו דבר. אלון לא הירפה ממני: מספיק אם תתן לכדור אחד לחדור לשער, אמר, ואז נרד להגנה ונש' מור על התוצאה עד לסיום. מובן, הוא אמר, לא תספוג אותו חינם. הוא הציע לי אלף לירות. 500 במקום 500 אחרי המשחק.

דגמי ביקש שהות להרטר וקבע פגישה נוספת, בה דחה את ההצעה אחרי התייעצות עם הנהלת קבוצתו.

"שירוויח כמה לירות מהעניין." לישעיהו אלון היתה גירסה משלו על ה' פגישה: "פגשתי את דגמי במקרה", סיפר, "הוא פנה אלי וסיפר ששמע שאנשי פתח-תקה ניהלו משא ומתן עם מספר משחקני חיפה, הוא שאל מדוע לא יתנו גם לו להרוויח כמה לירות מהעניין. רציתי לעזור לו. ידעתי שמחלכות המועות על קנית שחקנים. נסעתי לפתח-תקה לחפש חבר. הנהלה שלנו כדי להגיש אתו עם דגמי. לא מצאתי אותו וחזרתי לתל-אביב ואמרתי לדגמי שיעזוב אותי ושאינן לי בכלל כל חשק להיכנס לכל העניין הזה — זה לא עסק בשבילי."

מאחר שהמסחר העיקרי והבולט ביותר התנהל בין קבוצות מכבי חיפה העלו קבוצות הפועל את פרשות המכירות לדיון בהתאחדות, אלא שהאשמת כל קבוצות מכבי ב' ליגה במכירת משחקים עשויה להביא ל' פיצוץ הליגה.

גולים סביב בן-גל

(המשך מעמוד 7) סמוך מדוע שתקה בעניין הנוגע לעצם חייהם הפיסיים של אזרחיה?

יכלו להיות לכך כמה הסברים: ● אי-אפשר לפרסם גילויים משכנעים מבלי לצרף הוכחות ומקורות. משמע: גילוי הדרכים בהן הושגה האינפורמציה, שאולי אינן כשרות ביותר.

● שום מדינה אינה מהדרת לגלות ליריב מה בדיוק ידוע לה על חימושו. ● אי-הרצון להרגיז את הממשלה הי' מערב-גרמנית, המרשיטה עזרה רבה לפי תוח הטכנולוגי הישראלי. (העתון הסובייטי איזבסטיה האשים, לא מכבר, כי גרמניה המערבית עוזרת לישראל לייצר פצצה אטומית משלה.) ואילו מסע-תעמולה נגד המדענים הגרמניים במיצרים יכול להת' קבל, בעולם, כתעמולה נגד גרמניה.

אך חשוב מכל אלה, היה גורם אחר: הגילויים מעלים באופן אוטומטי את השאלה — מדוע אין ישראל יוזמת מיבצע בינלאומי לפירוז המרחב השמי משק גרעיני וטילי?

ידוע כי שתי מעצמות-העולם הגדולות מצדדות בזיומה כזאת. ידוע גם כי ביש' ראל רושמעו קולות (כגון העונם הזה, קבוצת הפרופסורים, ועוד) שדרשו מן ה' ממשלה לנקוט יוזמה זו. אך הממשלה דחתה את הדבר במפגיע, טענה כי יוזמה כזאת נוגדת את האינטרס הישראלי. תחת לדרוש פירוז אטומי-טילי (שהוא בגדר ה' אפשרות), התעקשה הממשלה לתמוך בפי' רוז מכל סוגי הנשק (דבר שהוא בגדר אוטופיה, כפי שידוע היטב לממשלה). האם האמין משהו כי מיבצעי-חושך, בנוסח ימי עליה ב' ולח"י, מסוגלים לבוא במקום מדיניות שקולה ורצינית?

אמנם, כל מדינה בעולם משתפת ב' ב' מלחמת-הבינון, ולא תמיד היא יכולה לברר באמצעים על-פי אמת-מידה אסתטית מוחלטת. כל מדינה בעולם מבינה זאת. אולם גם הפעולה בשטח זה חייבת להיות כפוף' פה לתפיסה מדינית, אינה יכולה לבוא במקומה.

יתר על כן: יש לפעולות מסוג זה גבולות הינוניים, אשר נקבעים על-ידי סי' כוייה-הצלחה, סיכון-הכשלון והכדאיות. מדיניות ותיקות קלמו לשמור על גבולות אלה, מסתבכות רק לעיתים רחוקות מאד בפרשות מבישות, המתפרסמות ברבים. ואילו דרכה של ישראל ריצופה בפרשות בישות-מזל — החל בעסקי-הביש המקורי. נוצר הרשם בעולם כי אין הן נשקלות מראש במידת-האחריות והשיקול המספיקים — תכונה ששרדה בלי ספק מימי המחתרתי.

אולם יש הבול מהותי בין מחתרת ובין מדינה — אפילו בשטח של פעולות-סתר. מחתרת אינה יכולה לנהל מדיניות, אינה פועלת בזירה הדיפלומטית, אינה יכולה לעשות דבר זולת מעשי-אלימות. ואילו למדינה יש מכשירים רבים ורב-גוונים כדי להשיג את מטרתה — ופעולות-הסתר הוא רק מכשיר קטן וצדדי. שימוש ב' פעולות כאלה בלבד אינה יכולה להביא לתוצאות המבוקשות וסיכון הכשלון שלהן הוא עצום.

★★★

תהום פסיכולוגיות

נראה כי מאמץ-ההסברה המאוחר של ישראל בא אחרי שהופרכה תקווה אחרת של ממשלת ישראל: כי שחיין תשחרר את העצורים ללא מיספט.

קשה להבין איך בכלל עלתה תקווה כזאת. יתכן כי ממשלת ישראל, הרגילה לייחס סלחני ביותר של ממשלת גרמניה המערבית לעניינים מסוג זה, לא הבינה כי הפסיכולוגיה של שחיין שונה לגמרי. כי לשחיין אין קופת-שרצים נאצית, שיש ל' פר עליה. ואילו הניטרליות היא קודש-הקדשים של שחיין.

כאשר נסתבר כי בשחיין אין הממשלה חולמת כלל להתערב בהליכים המשפטיים, וכי המשפט יהפוך — קרוב לוודאי — למעמד-ראווה סנסציוני בינלאומי — פריצה ממשלת ישראל בהתקפת-זעם כמעט-היסטורית. בטאנויה האשימו את שחיין בכך שהיא עוזרת ליורשי היטלר להשמיד את ישראל. מדינת שארית הפליטה. היא "איי-מה" על שחיין בפירסום הזמר על נשקי-ההשמדה המיצרי, אם לא יוחררו העצורים.

בסוף השבוע היה ברור רק דבר אחד: שפעורה תהום פסיכולוגית בין שחיין, מדינת-המופת של סדריה-שלטון התקינים, ובין ישראל, בה שלט האיש שהוכיח בפרשת-טובלן את זילולו הגמור בהליכי-כיס משפטיים.

Golden

נסה 7 זהב לעולם לא תותר עליו

העולם הזה. דמי מנוי שנתיים:

- בארץ 30 ל"י
לכל ארצות תבל (בדאר רגיל) 30 ל"י
בדאר אויר
לארצות אירופה, פרס ועדן 45 ל"י
לאפריקה ואסיה 55 ל"י
לארצות-הברית, קנדה ומכסיקו 65 ל"י
לדרום אמריקה 75 ל"י

שני צברים חשובים!

רק השם "טקסטיל שמפו" על האריזה הכחולה-אדומה

סרטים אי-יך

ותמונת ילד "טקסטיל שמפו" הם הוכחות לטקסטיל שמפו המקורי זרק "טקסטיל שמפו" בה רז ושומר על אריגים עדינים

ספורט אריות. טקסטיל שמפו — נגנו מכינים הפתעה.